

Hitéleti események Darton terce alatt

Maremita hagyományokból lényegesen kevesebb létezik, mint amit az ortodox ág képviselői követnek, Airun és kompániája kifejezetten utálja a felesleges gesztusokat. A két felekezet egyetlen, ugyan másként értelmezett, de közös ünnepe a Csend havának utolsó napja, az Eltávozottak Ünnepe. Ez a halottak tiszteletéről szóló nap is csak a Kacajok havának első óráiig egyezik a vallás két szárnya között, lévén, Airun nem szíveli a búskomorságban nyugovóra térő testvéreket. Az Eltávozottak Ünnepe ezért mindig örjongsébe hajló dáridóval és dorbézolással zajlik maremita körökben.

A Dartonita Egyház ortodox ága további két ünnepnapot is számon tart, a Sikolyok és a Kacaj havának utolsó napjait. Az előbbin kerül lebonyolításra a legtöbb kivégzés, ahol Darton papjai utolsó útjukra bocsájtják az elítélteket. Jelentős különbség a két irányzat között, hogy a papok számára a búcsúztató rítus celebrálása kötelező érvényű, míg Airun és lovagjai többnyire beérik egy rövidke fohással, fejbiccentéssel. A pyarronhú államok büntetettjei hamar megtanulták, hogy még halni is akkor jobb, ha nem a papok, hanem a lovagtestvérek valamelyike intézi hozzá az utolsó szót, amit életében hallhat. A búcsúztató személyéről minden esetben az elítéltnak van joga dönten, nem csoda hát, hogy a lovagtestvérek utolsó közbenjárása egyre szélesebb körben örvend elismerésnek.

Darton papjainak komor intelmei, a bűnbánatra való felszólítás, a fahangon előcítált búcsúztató formulák unalomig ismert szövege, egyfajta kötelező kellemetlenségen túl, kevés embernek jelent bármit is. Ezzel szemben a lovagtestvérek - ha már egyszer külön felkérték őket! - a bitó árnyékából szónokolva sem tagadják meg ételelveiket, így a tőlük sokkal inkább megszokott bátorításra, kurta tréfákra és kedélyesen idézett szent szövegekre lehet felkészülni, melyeknek alig titkolt célja, hogy az elítélt ajkán mosollyal induljon Darton úr elé.

A Kacaj havának utolsó napja szintén ünnepnap a selmovita tanok követői között, melynek eredete a selmovita vallásalapítás kezdetéig nyúlik vissza. Ekkor még szükség volt rá, hogy a vallás hit- és erkölcsrendszerét ne érthetetlen teológiai értekezéseken és dörgedelmes prédikációkon keresztül, de közérthetőbb, könnyebben befogadható formában tárják a hívek elé. Ezért e napon a Darton papok újra misztériumjátékokat szerveznek, hagyományosan Orwella poklának teremtményeit jelenítve meg, példázatokkal illusztrálva a bűnök következményeit, a túlvilági szenvedéseket, a pokol förtelmes mivoltát. A vígabb kedvű szereplők gyakorta az előadások után sem válnak meg cifra-rémisztő maszkjaiktól, és éjfélig riogatják a jónépet.

Al Marem és lovagjai gyerekes ostobaságnak tartják mind az ócska komédiássá vedlett felkentek előadásait, mind bugyuta csínytevéseiket, ami nem is csoda, minthogy tudásuk közvetlenebb és mélyebb forrásból származik Darton poklának valódi mibenlétéről. Ugyanakkor, a köznép többnyire jól szórakozik ezeken az ünnepeken, így a lovagok csendes fejcsóválással szemlélik az amúgy komor és szigorú papok idétlen tréfáit. Furcsa egy nap ez az egyházszervezet szemszögéből: mintha egyetlen napra a papok és lovagtestvérek mentalitást cserélnének. Minthogy a maremitáknak az ortodox ág humoráról is lesújtó véleménye van, úgy tartják, hogy nem értik ezek a Tréfák Atyjának igazán jóféle élceit, és éretlen vicceikkel legfeljebb a süldő porontyok és a fogatlan vénasszonyok ábrázatára tudnak jóízű mosolyt lopni. A Kacaj napján a lovagtestvérek rendre bizonyítottnak látják, hogy vallásuk selmovita irányzata felett ugyancsak eljárt az idő, hiszen nehéz is lenne nem észrevenni,

mennyire erőltetettek a színdarabok poénjai, és hogyan küzdenek az egyébként félelmes bölcsességet sugárzó papok a tréfacsinálás kényszerű kötelezettségével. Ezért e napon a lovagok inkább csak szemlélődnek, mintsem, hogy tevékenyen részt vennének a méltatlan bohóckodásban, és csendes, szívbeli mosollyal fejezik ki szánalmukat a hagyománytisztelő papság és szerencsétlen közönségük iránt.

2012.01.11.

Szerző: Airas

Forrás: Maremita Egyházközösség

Szerkesztette: Magyar Gergely